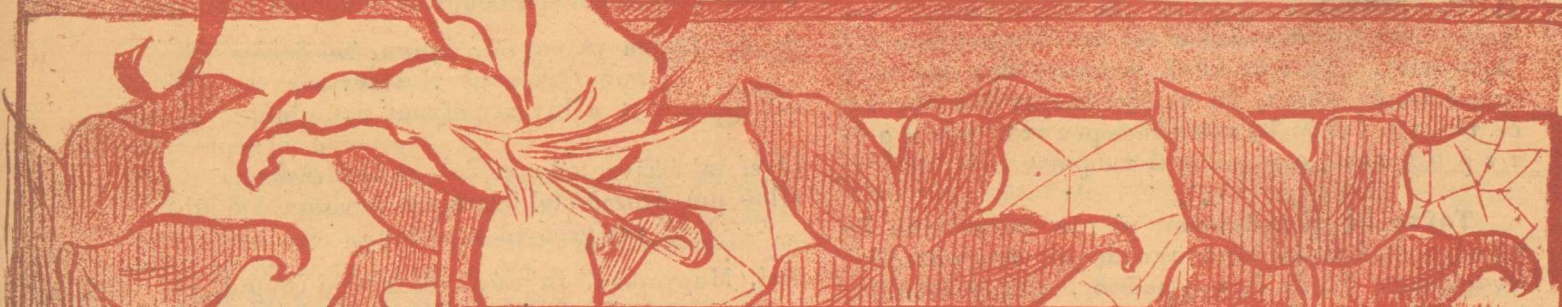

Το Φερόν

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΡΕΤΕΙΝΟΣ

ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΗΣ

—'Ω Μαργαρίτα αγαπημένη!
σοῦ φέρνω μὰ καρδιά καυμένη
ἀπὸ τῆς Κόλασης τὰ βάρη,
ποῦ τὴν ἐκάψανε τὰ πάθη.
πάρ' τὴ λεκάνη καὶ χύσε, χύσε
καὶ τὴ φωτιά ποῦ ἔχει σβύσει.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ

--'Ω Μεφιστοφελῆ αγαπημένε
ἀφοῦ καὶ κεραι ἄσέ λένε
πάρ' τὸ κερί ὅπου κρατῶ στὸ χέρι
καὶ μὲ τὰ δυό σου κάμε το τρικέρι.

100

Τὸ «ΦΛΕΡΤ» θὰ ἐκδίδεται τοῦ λοιποῦ κατὰ ΠΕΜΠΤΗΝ, ὅπως καὶ πέρουσι.
Τὸ «ΦΛΕΡΤ» ἔχει μίαν ἀπὸ τὰς πρώτας κυκλοφορίας ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, Ἐπαρχίαις καὶ τῇ Ἐξω-
τερικῇ. Τὸ «ΦΛΕΡΤ» ἔχει Συντάκτας τοὺς πρώτους Σατυρικοὺς καλάμους τῶν Ἀθηνηῶν.

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΑ ΕΒΔΟΜΑΣ δὲν εἶχε πολλὰ γεγονό-
τα, πλὴν τοῦ ψυχους, τῆς παραστάσεως τοῦ
Φάουστ, καὶ τοῦ σκανδαίου διὰ τον διαγωνισμόν τοῦ
Ἀρσακείου. Τὰ τρία αὐτὰ γεγονότα δὲν εἶνε πολὺ
σπουδαῖα, ἐν τούτοις θὰ τὰ ἐξετάσωμεν δεόντως καὶ
ἐκ τῶν τριῶν θὰ προτιμήσωμεν τὸ μακρο-
τερον καὶ ζοῦμερῶτερον.

Τοῦτο δὲ τὸ πρῶτον μὲ τὴν πεποιθῆσιν ὅτι
θὰ εὐχαριστήσωμεν τὰς ἀγαπητάς μας ἀναγνώστριάς,
γνωρίζοντες ὅτι ἐν ὧρα χειμῶνος, μία ὀπωδήποτε
παρατεταμένη διατριβὴ ἐπὶ ἐνὸς ζητήματος,
δὲν εἶνε δυσάρεστος, πρὸ πάντων δὲ ὅταν τὸ ζήτημα
ἀναλύεται τόσον λεπτομερῶς, ὥστε νὰ μπαίῃ
μὲ εὐκατακίβητος βραθυτέρον.

Λοιπὸν ὁ Φάουστ παρεστάθη μὲ ὄλην τὴν μεγα-
λοπρέπειαν παρουσίᾳ τοῦ ἐκλεκτοτέρου Ἀθηναϊκοῦ
κοινοῦ. Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ νύχαιστος πολὺ καὶ ἐ-
νεθάρρυνε τοὺς παρευρισκομένους γέροντας ἦτο τὸ
ξανάνημα τοῦ γέροντος Φάουστ. Ἐνας ἐξ αὐτῶν
στραφεὶς πρὸς πλησίον του ὠραίαν κυρίαν, τῆς εἶπεν:
— Ἄν ἠμπορούσα καὶ ἐγὼ νὰ βρῶ ἀπ' αὐτὸ τὸ
περίφημο γιαιρικό τί θὰ ἐγίνονην;...

Καὶ ἡ κυρία:
— Βάλε ντίνος!..

Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ κυρίως κατέβλεξε, ἦσαν τὰ
προτερήματα τοῦ Μεφιστοφελῆ, τοῦ ὁποῖου τὸ σπου-
δαιότερον ἦτο ὅτι χωρὶς νὰ εἶνε νυμφευμένος εἶχε
κέραια καὶ ἕκαστον τὸν μεσίτην εἰς τοὺς ἄλλους.
— Βλέπεις, Τίτικα, εἶπεν ἕνας σύζυγος πρὸς τὴν
γυναῖκά του, τί αὐταπάροισις αὐτῆ τοῦ Μεφιστοφελῆ.
Κάνη τὸν μεσίτη καὶ στής ξένες γυναῖκες, καὶ ὁ κό-
σμος τὸν χειροκροτεῖ. Ἐγὼ κάνω τὸ μεσίτη μόνον εἰς
ἐσένα καὶ ὁ κόσμος μὲ κοροϊδεύει!..

Ὁ Ποιητής τοῦ «Φλέρτ» ὁ, ὁποῖος δὲν ἠμπο-
ροῦσε φυσικὰ νὰ λείψῃ ἀπὸ μίαν τέτοιαν παράστα-
σιν, ἀπέστειλεν εἰς τὴν ὠραίαν του Μαργαρίταν τὴν
ἐπομένην μίαν ἐνθουσιώδη ἐπιστολήν, τῆς ὁποίας
εὐπρεπέτην νὰ μᾶς δώσῃ ἀντίγραφον χάριν τῶν ἀ-
ναγνωστῶν μας:

Ἄχ, χρυσὴ μου Μαργαρίτα! Ἡ χαρὰ μου εἶνε τόση
γιατὶ εἰς τὸν Φάουστ εἶδα,
πῶς καὶ ὁ Διάβολος ἀκόμη ἠμπορεῖ νὰ μᾶς ἐνώσῃ
καὶ τοῦλάχιστον μου μένει εἰς τὸ τέλος μιά ἐλπίδα
Κι' ἂν μοῦ πῆσῃ ἡ νεότης
ποῦ ὡς τώρα μοῦ εἶνε τὸ σῆμα
κάποιος διάβολος στὸ τέλος
θὰ ὄρεθῇ νὰ τὴν σπικώσῃ.

Καὶ ὁ Ποιητής ἐξακολουθεῖ πρὸς τὴν Μαργα-
ρίταν διὰ τὰς μαγικὰς σταγόνας ποῦ ἦπιε ὁ Φάουστ:

Ὀχ! τί πέρασε μπροστά μου στήν παράστασι ἐκεῖνη,
τί ἐπανάστασις φρικώδης εἰς τὰ μέλη μου εἶχε γίνῃ
ὅταν εἶδα πῶς ὁ γέρος ὁ σοφὸς καὶ ξεκουτάρης
ἐγινε μὲ δυὸ σταγόνες ὄλος εὐμορφία καὶ χάρις.

Τί σταγόνες πειδὶ καὶ αὐτές!
νῆναι τόσο δυνατές!

Ἴσως ἦσαν ἀπὸ κείνες ὅπου ἔχυσαν γὰρ σένα
κάτω ἀπ' τὰ παράθυρά σου, ὅταν τὰ βροσκὰ κλεισμένα.

Θυμᾶσ' ἐκεῖνη τὴ νυχτιὰ, ἀγαπημένο δουλικό,
ποῦ σ' εἶδα μὲ τ' ἀφεντικό,
καὶ μούειπες: «Μὴν πειράζεσαι ποῦ μ' ἔνυρες μὲ τὸν
κύριο,
» ἔχει καὶ ἐκεῖνος σὰν καὶ ἐσὲ τὸ ἴδιο ἐλιξήριο.
» Ποῦ μὴ σταζαῖ εἶν' ἰκανὴ καὶ δύναμι νὰ δώσῃ
καὶ γέρο νὰ κορδώσῃ».

Ναί, Μαργαρίτα, ἀπ' αὐτὰ τὰ ἰσχυρὰ ζουμιά,
καὶ ὁ Φάουστ ρούφηξε μὲ μιά,
καὶ ἡ Μαργαρίτα ἐπεσε στὰ βρόχια ἐν τῷ ἄμα,
καὶ μετὰ κάμποσο καιρὸ ἐγέννησ' ἕνα... δρᾶμα!

Καὶ παρακάτω ὁ Ποιητής ἐξακολουθεῖ τρυφε-
ρώτερος:

Ἔλα λοιπὸν, καὶ ἔχω καὶ ἐγὼ γὰρ σένα φυλαγμένην
μεγάλῃ δόσει ἀπ' αὐτό, ἀγάπη μου καυμένη.
Καὶ ὅταν εἶδα στή σκηνὴν τὰ ποτελέσματά του,
δὲν ξεύρεις πόσο χάρηκα,
καὶ εἶπα: «Ἡ ἀγάπη μου ἂν μοῦ κατέβῃ κάτω,
τὰ δρᾶματά μας σίγουρα θὰ γίνονην... διπλάρικα!

Καὶ ἔτσι θὰ περάσουνε καὶ ἐμένα γὰρ λόγιο
καὶ ἐκεῖνα στὸ θεατρικὸ θὰ μποῦνε δρομολόγιο,
καὶ ὄλοι θὰ λένε: «Μπράβο τους, ἀφοῦ μὲ τέτοιον κρῦο,
μὲ μιά σὺνεργασίαν τους, ἐπέταξαν καὶ δύο!»

Κάνε με ἐνδοξον λοιπὸν, πεσμένον στὸ πλευρὸ σου,
ὁ Μαργαρίτα μου γλυκεῖα,
καὶ μέσα στὸ θεατρικὸ, τὸ βεστιαρίό σου
δὲν εἶν' ἀνάγκη ἀπὸ σπαθιά, ταμποῦρα καὶ βρακιά.
Ἐχωσπαθί, ποῦ ἂν τὸ ἴδῃς, σωστὴν θὰ σοῦρῃ μούρλα
καὶ ἔχεις καὶ σὺ θεόρατα στὰ στήθια σου ταμποῦρα.
Ἐκεῖ δὲ στήν παράστασι τὴ μυστικὴ ἀπάνω,
θὰ παίξῃ καὶ ὁ ῥοχί στρα μου σιγὰ καὶ πιάνω.

Τὸ περιεργὸν ὅμως εἶνε ὅτι ἐνῶ εἰς τὸ Β. Θεά-
τρον ἐπαίξεται ὁ Φάουστ καὶ ἐνεφανίζετο τόσον μεγα-
λοπρεπῶς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὁ Μεφιστοφελῆς, τὰ δια-
βολικὰ θαύματά του ἐφθασαν μέχρι τοῦ Ἀρσακείου
καὶ μετεβλήθησαν εἰς ἐπεμβάσεις ὑπὲρ τῶν διαγω-
νιζομένων μαθητριῶν. Ὡς ἐπληροφορήθημεν τὰ ζι-
ζάνια αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἐσπάρησαν εἰς τὴν ἐπιτρο-
πήν, εἶχον ὡς μόνον λόγον ὅτι τὸν Μεφιστοφελῆν
ἐπαίξεν ὁ κ. Ζάνος.

Λέγεται λοιπὸν ὅτι ὁ κατάλογος τῶν εἰσαχθησο-
μένων μαθητριῶν εἶχε δοθῆ ἐκ τῶν προτέρων. Περι-
εργὸν ὅμως δὲν εἶνε ἂν διὰ νὰ ἐμβουν μαθήτριάς ἐσω-
τερικὰ ἐχρησιάσθησαν προηγουμένως μέσα καὶ δύναμις
κομματικῆς. Οἱ παραπονούμενοι ἔχουν ἄδικον. Εἶνε
τόσον δύσκολος ἡ εἰσαγωγή ἢ πολλακίς, ὥστε διὰ
νὰ γίνῃ τελείως, πρέπει πάντοτε νὰ μεσολαβῇ
ἐξωτερικὴ δύναμις καὶ μέσος.

Ἀναμείνατε τὸ «Ἡμερολόγιον τοῦ «Φλέρτ»—70 Σελίδες — 40 εἰκόνες — 40 λεπτά.

Τὸ ΔΙΗΤΗΜΑΤΑΚΙ ΜΑΣ

Ἡ ΒΑΛΠΟΥΡΓΙΑ ΝΥΞ

Ἐκ τῆς «Νάνας» τοῦ Ζολᾶ

Ἡ «Βαλπούργια Νύξ» τοῦ Φάουστ ποῦ παίζεται αὐ-
τὰς τὰς ἡμέρας εἰς τὸ «Βασιλικὸν Θεάτρον» μὲ τὰς μαγείας
τῆς, μὲ τὰς ὠραίας γυναῖκας καὶ μὲ τὰς τόσας ἄλλας γοη-
τείας τῆς, δὲν εἶνε τίποτε μπροστά σὲ μίαν ἄλλην θεατρι-
κὴν νύκτα ποῦ ἤξερω ἐγὼ, τὴν «Νύκτα τῆς Ξανθῆς Ἀφ-
ροδίτης» τῆς «Νάνας» τοῦ Ζολᾶ.

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἐπαίξεται ἡ «Ξανθὴ Ἀφροδίτη» καὶ
τὸ «Θεάτρον τῶν Ποικιλιῶν» τοῦ Παρισίου ἦτο κατὰ με-
τρον. Ἡ παράστασις θὰ ἤρχιζε εἰς τὰς 9 1/2 καὶ ἐν τού-
τοις ἀπὸ τὰς 8 εἶχον ἐξαντληθῆ ὅλα τὰ εἰσιτήρια. Τὸ Πα-
ρίσι εἶχε συρρέσει ὅλον εἰς τὸ θέατρον τοῦ κ. Βορδενάβ
— εἰς τὸ μπουρέλλο του μᾶλλον, ὡς ὁ ἴδιος τὸ ἀπεκάλει —
διότι ὄλους τοὺς εἶχε ξετρελλάνει, τοὺς εἶχε πάρει τὸ
μυαλό, τὸ νέο νόστιμο, ἡ Νάνα.

Ἐνας βαλλισμὸς μὲ ἀσελγῆ ρυθμὸν ἐσήμανε τὴν ἐναρ-
ξιν τῆς παραστάσεως ἐνῶ συγχρόνως ἡ αὐλαία ἀνυψοῦτο.

Πρῶτος εἰσῆρχετο εἰς τὴν σκηνὴν ὁ Ζεὺς μὲ τρισμέγιστον
χρυσὸν στέμμα καὶ κατόπιν ἡ Ἥρα, ἡ Ἄρτεμις, ὁ Ἄρης
καὶ τόσοι ἄλλοι θεοί.

Ὁ Ὑψιβρεμέτης θεὸς ἐκέλευσε, καὶ μπροστά του ἐνεφα-
νίσθη ὁ Γανυμήδης, αὐτὸ τὸ ἔμμορφο Ἰβητὲς ἀγόρι, ἡμί-
γυμνον, φέρον ἐπὶ δίσκου ὅλα τὰ ἔγγραφα τῆς ἐπισημοῦς
διὰ νὰ τὰ ἐπογράψῃ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Παντός. Κατόπιν ὁ
Ἐργίδουπος διέταξε νὰ παραέλθῃ πρὸ αὐτοῦ τὸ «Τάγμα τῶν
Κερατάδων» καὶ μετὰ τοῦτο τὸ «Τάγμα τῶν κελῶν Κυ-
ριῶν». Ἡρεσίωθι φαίνεται ὁ Ἄναξ ἀπὸ τῆς γάμπης μᾶς ἐξ
αὐτῶν, καὶ εἶσι καθὼς ἐπερνοῦσι ἀπὸ κοινῆς τοῦ τῆς ἔδωκε
μῖαν ἐλαφρὰν θωπεῖαν ἀπὸ πῖσω. Ἡ Ἥρα ἐξεμάνη
καὶ ἤρχισε δεινὸς κανγᾶς μετὰ τοῦ Διὸς, τοῦ αἰωνίως ἀπι-
σιούτου συζύγου. Ἀποτέλεσμα τοῦ κανγᾶ ἐπῆρξεν ἡ ἀνα-
χώρησις ὄλων τῶν θεῶν ἀπὸ τῆς Σκηνῆς.

Ἐργυραν ὄλοι οἱ θεοί, καὶ ἡ σκηνὴ μετεβλήθη. Νά,
τώρα παρῆσα ὀπήλαιον ἐντὸς δονχεῖον ἀργύρου. Ἡ δρχή-
στιρα σιγὰ σιγὰ ἐπέκρουε ἕνα βαλλισμὸν γαργαλιστικόν,
γλυκύτατον, ἐνῶ τὰ φῶτα τοῦ θεάτρον εἶχα ὅλα σβῆσει.
Καθ' ὅλον τὸ θέατρον ἄκρα σιωπὴ ἦτο ἐπικεχυμένη. Ὅπτε
ἀναπνοὴ δὲν ἤκουετο. Ὅλοι ἐπερμέναν τὴν Ξανθὴν Ἀφρο-
δίτην, τὴν Νάναν. Ὁ βαλλισμὸς ἐγλύκαινε τὰς ἀκοάς, τοῦ
σηλαίου δὲ αἱ πλευραὶ ἀπήσπραπτον ἐξ ἀργύρου, ἐνῶ εἰς
τὸ βάθος ἐφαίνετο ἡ κάμινος τοῦ Ἡραίου ὡς δύοσ ἴ-
στρον. Καὶ ἐνῶ γλυκὰ γλυκὰ ἐπέκρουε ἡ μουσικὴ, ἀπὸ
τὸ βάθος τῆς σκηνῆς ἤρχισεν ἐπιφανομένη ἡ Ἀφροδίτη.
Φρικασμὸς ἀνετάραξε ὄλους τοὺς θεατὰς.

Ἡ Νάνα ἦτο γυμνὴ, ὀλόγυμνη.
Ἦτο γυμνὴ καὶ ἀτάραχος.

Καθὼς προεχώρησεν ὀλίγα βήματα, τὸ ἐν τῇ σκηνῇ
ἐπικρατοῦν γλυκὴ καὶ ἀόριστον ἡμίφως, ἐδυναμώθη κάπως
καὶ εἰσι ἡ Νάνα ἐφαίνετο ὀδλη καθαρὰ-καθαρὰ ἐπὶ τῆς σκηνῆς.
Τὰ μπράτσια τῆς τὰ παχουλά, καὶ ὀλοστρόγγυλα ἦ-
σαν κατὰ λενκα ὡς γάλα, καὶ οἱ γαλακτώδεις καὶ πε-
ρόχου στρογγυλότητος μαστοὶ τῆς ὑπέκρουον προκλητικῶς,
ἐνῶ αἱ ῥόδινοι ῥώγες τῶν προέβαλλον χονδραὶ καὶ ἐγγερ-
μένα.

Οἱ πλατεῖς αὐτῆς γλουτοί, καθὼς ἐβράδιζε συνεκλι-
οῦντο ἐν μεθυστικῇ ἡδονῇς ταλαντεύσει, οἱ δὲ μηροὶ τῆς,
μηροὶ παχίας Ξανθῆς, ἦσαν ἐξόχου καὶ ἀμαζονεῖον κάλ-
λους, ἐνῶ πάρα κάτω ἡ γάμπη τῆς, ξετρελλάινον ὀλο-
στρόγγυλοι, κανονικώταται.

Ἦτο τελεία Ἀφροδίτη «ἐκ τῶν κυμάτων ἀναδυομένη»
μὴ ἔχουσα ἄλλο περικάλυμμα εἰμὴ τὴν Ξανθὴν καὶ μακρὰν

κόμην τῆς. Γυμνὴ, ὀλόγυμνη.
Ἡ Νάνα προεχώρησεν ἀκομὴ καὶ ἤγειρε τὸν βραχίονα,
ποιοῦσα νεῦμα πρὸς τὸν Ἄρην νὰ πλησιάσῃ. Καὶ εἶσι
καθὼς ἐοίκασε τὸ ὠραῖο μπράτσο τῆς, ἐφάνησαν διὰ τῶν
φῶτων τοῦπροσκηνίου γροισσοσαιοιτήριες τῆς ἀμασχάλης τῆς.
Ἄν ἐγένοντο χειροκροτήσιες; διότι αἱ χεῖρες ἐμαλακί-
θησαν; διότι ἕκαστος ἠσθάνετο τὴν ἀνάγκην νὰ ἦτο. . .
μόνος. Ὅδδεις ἐγέλα πλέον εἰς τὰ θεωρεῖα τοῦ θεάτρον. Τὰ
πρόσωπα τῶν ἀνδρῶν, σοβαρευμένα, ὡχρὰ προτεινόντο
λεπτονομήτης τῆς ρινὸς καὶ μὲ ξηρὸν ἐκ τῆς ἡδονικῆς φρι-
κίσεως τὸν λάρυγγα.

Καὶ ἐνῶ οἱ ἐξαισιοὶ μαστοὶ τῆς προσεφέροντο εἰς τὰς
ὄψεις τῶν θεατῶν, καὶ τὰ πυγᾶ τῆς ἀσελγῶς δγκώδη
ἐφαίνοντο, ἐκεῖνη ἐμειδία. Ἐμειδία ἐπεμέτρον σαρκικῆς
ἐπιθυμίας μειδίμα, ἐπεμέτρον λάρυγγ ἀκολαστικῆς. Ἐνα
πνεῦμα χλιαρὸν ἔπνεε καθ' ὅλον τὸ θέατρον, πνεῦμα ἄλλο-
προσούνης πλέον, πνεῦμα ἡδονῆς καὶ πόθου ἀγνώστον. . .
Ἡ μουσικὴ, γλυκὰ γλυκὰ ἐπέκρουε, ἐνῶ ἡ Νάνα, ἡ Ἀφρο-
δίτη δηλαδὴ, ἤγειρε καὶ πάλιν τὸν βραχίονα, ποιοῦσα
νεῦμα πρὸς τὸν Ἄρην. Ὁ θεὸς τοῦ πολέμου προεχώ-
ρησεν εὐθυτεῖης καὶ ὠραῖος καὶ ἀμέσως ἡ Νάνα ἔπεσεν
εἰς τὰς ἀγκάλας του.

Θερμοὶ ἐναγκαλισμοὶ καὶ φιλιὰ διάπυρα καὶ ὀλό-
γλυκα ἐπηκολούθησαν.

Κατόπιν ἡ Νάνα ὑποκρινθεῖσα ὅτι θέλει νὰ ἴδῃ μήπως
τοὺς κατασκοπεύῃ ὁ Ἡραῖος, εἰσεχώρησεν εἰς τὰ ἐνδότερα
τοῦ σηλαίου, καὶ ἀμέσως ἐξηπλώθη χαμαὶ ἐπὶ βελουδίτου
προσίου τάπητος, χλόην παριστάνοντος. Καθὼς ἦτο εἶσι
ἔπαυμένη, μὲ τὸ θεοπέσιον, τὸ ἀσρήτον κάλλους σῶμα
τῆς, ἐστήριξε διὰ τῆς μῖας χειρὸς τὴν κεφαλὴν, ἐνῶ διὰ τῆς
ἄλλης ἔκαμνε νεῦμα εἰς τὸν Ἄρην νὰ πλησιάσῃ.

Ὁ Ἄρης ἐπλησίασε καὶ πετάξας τὸν χιτῶνα καὶ τὴν
περικεφαλαίαν ἐκάθησε πλησίον τῆς. Ἡ Νάνα ἀμέσως πε-
τέβαλε μὲ νάξι οὐράνιον τὸν λαῖμον ἐκείνον καὶ τὸν εἴλ-
κωσε πλησίον τῆς, ἐνῶ ἐλαφρὰ ἐλαφρὰ ἐσήκωνε. . . τὸν ἕνα
τῆς μηρόν. . . Ὁ Ἄρης ἐπλησίασε σιωπηλός, φρεσσοῦν ἐξ ἐ-
πιθυμίας καὶ πόθου, καὶ ἐνῶ μὲ τὸ ἕνα χεῖρι τὴν ἐνηγκαλί-
σθη, μὲ τὸ ἄλλο ἤρχισε θωπεύον τοὺς μεγάλους μαστούς
τῆς. . . Ἀπειά τινα δὴ ἤρχισεν ἡ σκηνὴ αὐτῆ, διότι ἡ Ἀφρο-
δίτη τὸν ἐνηγκαλοῦθη θερμότερον, καὶ ὁ Ἄρης ἐ-
πλησίασε τότε πολὺ, πολὺ, μὰ πάρα πολὺ.

Ἡ μουσικὴ ἐπέκρουε γλυκὰ γλυκὰ, ὄσον καὶ σιγὰ, ἐνῶ
ἀμέσως τῶρα ἡ αὐλαία ἤρχισε νὰ καταπετάννται.

Ὁ κόσμος ὄλος ἐφρικία ἐκ πόθου καὶ ἡδονῆς.
Ἄλλὰ χειροκροτήματα δὲν ἤκουσθησαν. Αἱ χεῖρες τῶν
ἀνδρῶν ἦσαν εἰς τὰ πανταλόνια.

Χειροκροτήματα δὲν ἤκουσθησαν, διότι ἕκαστος ἠσθάν-
ετο τὴν ἀνάγκην. . . νὰ ἦτο μόνος.

Ὁ ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΨΑΛΤΗΣ

ΦΛΕΡΤ ΘΕΑΤΡΑ

— Νοεμβρίου 17-25 —

ΘΕΑΤΡΑ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. — Τσοῦπ καὶ πάλιν ἐδῶ ὁ Καστελλάνος
μὲ τὸ μελόδραμά του. Ὁ «Τραβατόρι» ἔχων προηγου-
μένα ἀφορμὰς κατὰ τῆς Πρίμας ἀποφασίζει νὰ τὴν . . .
καβαλλήσῃ τὴν δευτέραν, αὐτὴ ὅμως ἀπὸ τὸν φόβον τῆς
γίνεται «Ἰπνοβάτις» τὴν Τρίτην. Κλαίει ὅμως γι' αὐτὸ
τὴν Τετάρτην ἢ «Μποῦμ» καὶ εἶσι δεινὰ ἀδεκαρία ἐν-
σκήπτει εἰς τὸν θιάσον.

— ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ.
— Βαρῶτε καὶ θὰ σᾶς πᾶρῃ ὁ διάβολος τοῦ «Φάουστ»
ἀπὸ τὸ Σάββατον ἕως σήμερον. Ἡ «Βαλπούργια Νύξ»
ἀλκθινὰ καλὴ καὶ τὰ σκηνικὰ θαυμάσια. Γιὰ τὸν κ.
Φύρστ . . . τι νὰ εἰποῦμε; ἢ τι νὰ εἰποῦμε καὶ γιὰ τὸν
κ. Ζάννον; Θεοῦ κύριε φυλακὴν τῷ σαχλῶ στοματί μου.
Μὰ καὶ ἡ μετάφρασις; Σωστὸ μπακαλοῦργημα («Ἰθ' τράβα

(Από τὸνεΦόουστ)

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ

Ποῦ εἶν' ὁ Φάουστ! ἄχ τί νὰ κάνῃ!
 Γιατί δὲν φθάνει!
 Ἄν τὸ κλειδάκι, ποῦ κείνος ἔχει
 Δὲν τοῦ ἀντέχει,
 ἔχω στὸ χέρι κλειδα μεγάλη
 Ἄπὸ ἀτσάλι
 Στὴν κλειδαριά μου νὰ τὴν περάσῃ
 Προτοῦ σκουριάσῃ!...

ΕΚΕΙΝΟΣ

— Περίεργο! Τί σοῦκανα, ἀφράτο μου κομμάτι,
 ὅπου μὲ βλέπει ἀγρία τὸ ἔνα σου τῶ... μάτ ε!...

(Ἀπὸ τὸν Ἐξώστην τοῦ Βασιλικοῦ
 εἰς τὸν «ΦΑΟΥΣΤ».)

Ἡ ΚΟΡΗ.— Καλὲ μαμά γιὰ κότταξε
 τὸν Μεφιστοφελὴ τί κέρατα ποῦ ἔχει!

Ἡ ΜΑΜΑ.— Μπα, αὐτὸ σὲ ἐκπλήττει
 παιδί μου; Ὅταν θὰ πανδρευθῆς
 αὐτὰ θὰ σοῦ φαίνονται παιγνίδια!..

(Εἰς τὸ Φουαγιὲ τοῦ «Βασιλικοῦ»)

— Πῶς σᾶς ἐφάνη, μαγιάμ, ὁ Φάουστ;
 — Νὰ σᾶς πῶ; παρετήρησα ἓνα περίεργον. Εἰς τὴν πρώτην πρᾶ-
 ξι λέει πολλά λόγια εἰς τὴν δευτέραν ἀρχίζει ἡ δρᾶσις ὅπως
 ἢ... τρεῖς κορυφοῦται. Εἰς τὴν τετάρτην δμως... καταπίπτει.

Ὁ ΣΥΖΥΓΟΣ.

(Ἡ Χημικὴ Ἀνάλυσις τῆς Κερατίτιδος)
 Ἡ γυναῖκά μου, μοῦ λέει πῶς πάσχει τὸρον καιρό.
 Ἀπεφάσισα ν' ἀναλύσω τὰ οὐρὰ της... Τί διάβολο!
 Αὐτὴ δὲν ἔφαγε θαλασσινά, πῶς βροῖκεται στὰ οὐρὰ
 της σπέρμα Ναυτίλου!!...

— Ἀχ! τὸν κορσέ μου φίλε μου, τὸν ἔσφιξα πολὺ
 Καὶ τώρα βασανίζομαι μιὰ ὥρα γὰ τὸν λύσω.
 — Ἐ, τότε νὰ σοῦ κάνω ἐγὼ τὸν Μεφιστοφελή,
 καὶ λύνοντάς τον μ' ἓνα κράε; γὰ μεφιστιδφιλήσω.

Τὰς συνδρομὰς ἀρτίσθε σ' ἄδους φιλοῦν κυρίας Ἐπτά δραχμῆς, ἀλλὰ μισροῦσι, γὰρ χάριν ποικιλίας. Ἄλλ' ὅμως οἱ ἀσκήσασιν ἀπὸ τῶν ξένα μέρη Ὀκτὼ φραγκάκια καὶ χρυσᾶ, κί' ἀμέσως εἰς τὸ χέρι

Ἀνακοινούμεν δὲ παντὶ λιμοκοντόφ τσελεπῆ Ὅτι πωλοῦμεν ὄματα τοῦ Φλέρτ' ἀνελλιπῆ Μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν κί' ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει Δὲν θὰ πληρῶνῃ δι' αὐτὰ ταχυδρομίων τέλη.

ρὲ τὴ σακάρικα). Ἀποτυχία κλασικὴ. Οἱ διευθύνοντες τὸ θέατρον ἠννόησαν περὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ μέγα π ε τ σ α, γιὰ τὸ χρειάζεται εἷς Πε τ σ α λ η ς. Καὶ μάλιστα Ἰ ε λ ο ς Πετράλης. Οὐχ ἦτον τὸ Φλέρτ' εἶνε βέβαιον ὅτι καὶ πάλιν τὸ τ ε λ ο ς τῶν π ρ ᾶ ξ ε ω ν θ' ἀναβάλλεται, καὶ θὰ προτιμᾶται καὶ τῶρα ἡ εἰ σα γ ο γ ῆ, ἔτσι χάριν εὐφωνίας. Ἐπομένως κατὰ τὴν γνώμην μας χρειάζεται εἷς Ἄ τ σ α λ η ς ἄλλων. Ὁρεβουάρ ὅμως τὴν ἐρχομένην Πέμπτην καὶ χαίρω πολὺδιότι ἀσέβηνα

ΚΟΥΝΟΥΠΙ

ΚΟΝΣΕΡΤΑ

— Εἰς τὸ ΓΚΑΙΤΕ πολὺς κόσμος κάθε βράδυ. Ἄδεκα ῥία τῶν λιμοκοντόρων ὅμως καὶ ἑλλείψις σαγωνιάς. — Εἰς τὸ ΥΠΟΓΕΙΟΝ καὶ ἐκεῖ τὰ ἴδια. Ἡ Lily ὅμως εἶνε tres Jolie πάντοτε καὶ ἡ Sosana B. βυζαροῦ πρώτης γραμμῆς.

— Εἰς τὸν ΠΕΙΡΑΙΑ τὸ ΑἰΦΕΔ μετὸν ἀμίμητον κ. Κόκκαν καὶ μετὸν κ. Φαράν δουλεύει καλὰ καὶ τὸ ΛΥΡΙΚ ἑπίσθιν. Τοῦ ΜΠΕΗ καὶ ΜΕΝΤΖΕΛΙΩΤΟΥ ἔχουν κάθε βράδυ κόσμον καὶ... κοσμικόν...

Ο ΞΕΝΥΧΤΗΣ

Αλληλογραφία τοῦ Φλέρτ

ΑΘΗΝΑΙ

— Μπράβο σου Ζουλαπάκη. Αὐτὸ εἶνε σωστὸ ἀριστοῦργημα. Τί κάνει ἡ Ἑλπίδα κί' ὁ εἰλητιστὴς σὴν μύρα ; — Καλῶς ὤριστε ἀγαπημένε Ἀπελλά. Μὰ τί γίνεσαι βρὲ παιδί ; Ἡ Ἑσθίας πολὺ νόστιμη. — Εὐχαριστῶ πολὺ λεβεντοπαῖδο Δ. Ζ. (Πατήρι). Εἶσαι πολὺ εὐγενής. Νὰ στῆλλῃς πάντοτε. — Γλυκεῖα καὶ ἔμμορφη Μάρικα πολὺ καθυποχρεώνει καὶ τὸ Φλέρτ καὶ τὸν Πετεῖνον μας. Τὸ Φλέρτ θὰ ἐκδίδεται κατὰ Πέμπτην τοῦ λοιποῦ. Τὸ δὲ Ἡμερολόγιον τοῦ Φλέρτ θὰ ἐκδοθῆ εἰς τὰς 20 Δεκεμβρίου, θὰ ἔχῃ 70 σελίδας καὶ 40 εἰκόνας. Εἰς τὸ προσεχὲς τὰ προχθεσινὰ σου Ἀγραυλε.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

— Εἰς τὸ προσεχὲς. Ἰλα Βοσκάκιε καὶ Σα. Βλέπετε λοιπὸν πόσον τὸ Φλέρτ σὰς ἀγαπᾷ ; — Εὐχαριστῶ πολὺ Ἐλπιδοφόρε μου. Μὲ σκλαδώνεις. Πρὸ πιντὸς καλὸ ταξίδι καὶ — μίαν χάριν — ἀδιακόπως κάρτ-ποστάλ. Ἐεὐσεῖς ἡ Γραμματεὺς τῆς ὕλης τοῦ Φλέρτ, δεσποινίς Ζόλα-δὲ Μοντάλ κάμει συλλογὴν. — Καὶ τὸ διήγημα ὠραῖον καὶ ἡ εἰς Ἀγγλίαν ἀπάντησις νοστιμωτάτη Εὐελαπίδη, καλὸ μου παιδί. Βεβαίως θὰ δημοσιευθῶν. — Εὐχαριστῶ καὶ εἰς τὸ προσεχὲς Ἐωσόφορε ἀγαπητέ.

ΠΑΡΧΙΑΙ

— Εὐχαριστῶ καὶ εἰς τὸ προσεχὲς Περιτόρα (Βόλον). — Ἐπίσης Νυκτογυριδῆ (Καρδίτσαν). — Πολὺ εὐχαριστῶς Καπετὰν Τρομάρα (Λαμία). — Μπράβο, μπράβο Ἐκκεντρικὴ (Ἀμπελιὰ Θεσσαλίας). Ἀναμῆ ὡς χωρὶς ἄλλο καὶ ἄλλα. — Μιτὲ ἡ ἤχος Μοντεχρήστε (Καρδίτσαν). Ὅλα τὰ μέτρα

ἔχουν ληρῆ. Στείλε μου τὴν ἀκριβῆ διευθύνσιν σου νὰ σοῦ γράψω. — Εἰς τὸ προσεχὲς βεβαίως Λεωνίτη ἀγαπητέ. (Βόλον). — Εὐχαριστῶς Εὐάλε Πίνε (Χαλκίδα) ἀγαπημένε. Τί νέο λοιπὸν ; — Καὶ τὰ ἰδικὰ σας εἰς τὸ προσεχὲς Βελεβούλη (Τρίκαλα). Εὐχαριστῶς. — Ἀγαπημένον παιδί, παιδί ἀνεκτίμητο Μαρουδὲ (Σῦρον) εἶσαι διαμάντι σωστὸ. Ἐκεῖνα εἰς τὸ προσεχὲς βεβαίως. Πῶς πηγαίνει αὐτοῦ ἡ κυκλοφορία σου ; — Μὲ πολλὴν, πολλὴν χαρὰν μου Enfant de la Montagne (Πάτρας). Εἰς τὸ προσεχὲς. Εἶμαι πάντοτε εἰς τὰς διαταγὰς σας. — Ἐπίσης Guillaume (Σπάρτην) εἰς τὸ προσεχὲς.

ΞΕΩΤΕΡΙΚΟΝ

— Ἡ καλωσύνη σας εἶνε μεγάλη ἀξιότιμη κ. Ἀντωνόπουλε (Σμύρνη). Τὸ Φλέρτ' εἰσῆλθε ἀπὸ μὴνός εἰς τὸ δεύτερον ἔτος τοῦ καὶ ἔχει πάντοτε μίαν ἀπὸ τὰς πρώτας κυκλοφορίας. Ἀναμῆ μὲν Συμραϊκὸ διὰ τὸ Πεταχτό. — Ὁρεβουάρ λοιπὸν τὴν ἐρχομένην Πέμπτην.

ΣΟΛΑ ΔΕ ΜΟΝΤΑΛ.

ΠΕΤΑΧΤΟ ΦΛΕΡΤ.

ΑΘΗΝΑΙ

Ἀνίγμω Ἡοῖος ἀνεκάλυψε εἰς τὸ Κογκρέσσον τῶν Βρυξελλῶν τὴν νόσον: Μυοελαστικὸν—πνευμονογαστρο—σκυλομυλο—κουραροπατο—λιγοελαστικὸν—ορο—αὐτορεκλάμαριτίδα; Εἰς τὸν δυνάμενον νὰ λύσῃ τὸ ἀνίγμω τὸ θέλει ἀποδοθῆ δημοσίᾳ ὁ ἔπαινος ὡς καὶ εἰς τὸν πράγματι ἀνακαλυπτήν.

Collegium Logicum (gothe)

*. Γὰ νὰ συναντῆς μετὴν σεῖραν τοὺς 17 ἑραστάς σου γλυκεῖά μου φοιτήτρια Γ. κάνεις αὐτοὺς τοὺς γύρους κάθε βράδυ ; — Θυμῆσον ἐκεῖνα σὴν Ἀ. μετὸν Ἀντωνάκη... — Σοῦ ἔδωσαν ἕνα γράμμα, ποῦ εἶχες ἀπὸ τὸν Ι. Κ. ; * * * Νὰν' ἀλήθεια, κομπῆ μου φοιτήτριά ἐκ Θεσσαλίας Γ. Ι., αὐτὰ ποῦ μανθάνω ; — Πᾶς εἶν δὲν ἐπενέβαινε ἐκεῖνη θὰ ἐμονομαχοῦσες ; * * * Καλὴ μου Ἄλ. (ὁδὸς Ἄν.) πᾶς τὰ πᾶς μετὸν δεκανέα ; Καλὰ ἔ. Νὰ ἴδομε. — * * * Δεκανεὺ Ρ. ποῦ φαίνεται πᾶς αὐτὰ ποῦ κάνεις ; δὲν εἶνε καλὰ πράγματα. Γὰ συλλογίσου τέλος πάντων.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

*. Βρὲ ἀδερφε Τσέκο αὐτὴ μετ' ἄσπρα ἔξαδέλφη σου εἶνε ; * * * Ποῖν ἀπὸ τοῦ δύο κοροιδεῖς δεσποινίς Α. Ν. (παρὰ τὴν Φρ.) τὸν Α. Δ. ἢ τὸν Ι. Β. Εἶμαι περίεργον νὰ μάθω. * * * Καὶ σὺ φοβήσῃς τῆς ὁδοῦ Στ. πᾶς τὰ πᾶς μετ' τὴν διαπλην δουλαν ; Ἐνδιαφέρεται ἄλλος νὰ ξέρης. * * * Δεσποινίς Μ. Α. (ὁδὸς Κ.) τὸ παρακάνετε μανθάνω σὸ φλέρτ μετ' ὅσους καὶ τὸσους. — Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κηδεῖαν ;

ΠΑΡΧΙΑΙ

*. Ἡ Κομπάρτα σου ἀξίζει πολὺ γιὰ σένα δεσποινίς Φ. Μ. (Σῦρον) ἔννοεσι ;... — Ἀλλὰ καὶ ὁ φίλος σου ὁ Ι. τί εἶνε αὐτὰ ποῦ σκαρᾶνει ; — Ἄνοιον — * * * Ἐξακολουθεῖς λοιπὸν, δεσποινίς Α. Φ. νὰ προσηγορεύεις εἰς τὰς φίλας σου διὲν γνωρίζεις κανέναν «Καλλιτέχνην» ; * * * Ἐσὺ μικρὰ μου Παπ. σὲ βλέπω πολὺ χλωμῆν. Θὰ συλλογίσῃσαι τὸν ἀναχωρησαντα δι' Ἀθήνας γυμνασιόπαιδα Ι. Ο. καθὼς φαίνεται. * * * Ἐσὲ δὲ φοιτητριά τῆς Νομικῆς δὲν σὲ δέλω. Τὰ χάλιας μετ' τὴν παντρεμένην ; * * * Ἀντηρὸν εἶναι καλὴ μου μοδίσα Ρ... νὰ βλέπῃς τὰ ὄνειρά σου διαλυόμενα, ἔχε ὅμως ὀρομονήν. * * * Ἄλλε-ξανδρε (Κέρκυραν) πᾶς τὰ πᾶς μετ' τὴν διδα Κοκτοῖνα ; * * * Καὶ σὺ ποδηλάτα Α. Ρ. (Κέρκυραν) γιατί περᾶζεις τὴν Κοντα, καὶ τῆς μαυροφόρες ; * * * Κύριε Μ. Ζ. (Κέρκυραν) ἔξακολουθεῖς μετ' ἐκείνον ἢ μετὸν χαριτόβρυτον Γ. Π. ; * * * Τί μανθάνω καλὸ μου κορίτσι Ε. Η. Α (Βόλον) διὲν τὸν ράπτειν Μ. τὸν παράτησες καὶ εἶχες τὸν Α. Κ. ; * * * Τί μανθάνω φιλάτῃ Α. Χ. (Βόλον) διὲν τὰ παίζεις μετ' κάποιον φραγκορᾶπτην τοῦ ὀποῦ τὸ ὄνομα θὰ τὸ μάθω. * * * Ἀγαπητέ φίλε (Βόλον) Κ. Ν. Φ. ἔμαθα, διὲν σοῦ πῆρε τὴν ἀγαπητὴ σου ἑνας Π. * * * Διαίει δὲν ἀπάντησις εἰς τὸν φίλον μας κ. Σ. Φ. φιλάτατε Α. Π. (Ἐργοστ. Α. Σῦρον) Εἰ ; τὰ μάθαμε καὶ τὰ δικά σου μετ' τὴν δεσποινίδα Κ.

Λαμία

*. Γυμνασιόπαι Ε. Γ. πᾶς πάνε οἱ ἔρωτες μετ' τὴν δεσποινίδα, Α. Μ. ποῦ φαίνεται διὲν ἐπρελάθηκατε ἀπὸ τ' ἔρωτα. * * * Δεσποινίς Μ. Π. μὴ κάνετε τόσα νοήματα καὶ ματιας μετ' τὸν φοιτητὴν, Ε. Ι. διότι σὰς ἐννοῶσανε ὁ κόσμος. * * * Δεσποινίς Ε. Κ. ἐφυγες ἀπὸ τὴν λειτονια καὶ ἀφῆρες λήθη εἰς τὸν ἑραστήν σου Ε. Γ. . .

*. Δεσποινίς Ε. Β. μὴ τόσο πολὺ τὸ φοροστάνι σου κορίτσι μου. Δεσποινίς Α. Δ. πᾶς πάνε οἱ ἔρωτες μετ' τὸν γυμνασιόπαιδα Σ ; Μὴ κορίτσι μου διότι σὰς ἐμάθανε ὁ κόσμος . . . * * * Δεσποινίς Ἐλένη μὴ παραγγέλῃς τόσας πολλὰς κατηγορίας εἰς τὸν ἑραστήν σου . . . * * * Βρὲ μαθητὰ Ι. Π. μὴ κοροιδεῖς ἀλλὰ τίρα εὐθὲ τὴν μήτην σου . . . * * * Δεσποινίδες Χ. Δ. * * * Ἀρ. Α. καὶ Α. Α μὴ μᾶς κάνετε διὲν εἶσοθε καλλιτέρες ἀπὸ τὰς ἄλλας . . . Au revoir λοιπὸν τὴν προσεχῆ Πέμπτην μετ' χίλια φιλιά

ΤΟ «ΦΛΕΡΤ»

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ «ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ»

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προχθεσινού)

Μὴ ὁ Ἀμόνων ; ἢ ἄρνηθῆ καὶ μάταιος ὁ κόπος τὸν Ἀντισθένη τὸ γιὰτὸ καλέστε ὅπως-ὅπως, κί' αὐτὸ ἀπὸ τοὺς στεναγμοὺς ἂν κρίνῃ, θὰ μισορήσῃ τί θέλει ὁ κῶλο ς καὶ μᾶς πῆθ' ὅταν ζῆτῇ νὰ χέτῃ. Ὁ σεβαστὴ Εἰλεθιβαί ! βόθη με πρὶν σκάσω καὶ πρὶν στουποκαλιᾶσω. Ὁ σεβαστὴ Εἰλεθιβαί ! βόθη με κί' ἐξάθηκα πεσοῦ γυνὴ χειρότερος κί' ἀπὸ τὰ σ κ α τ ο κ ᾶ θ η κ α ι [Λαμβάνει θέσιν πρὸς ἀφ' ὁδοῦσιν. Εἰσέρχεται ἀριστοῦροδεν ΣΚΗΝΗ Γ' (ὁ Χρέμης)]

Χρέμης.—Τί φτάνεις αὐτοῦ πέρα σὺ ; χέσεις ; Βλέπυρος ἐγεγρόμενος.—Ἐγὼ ; ᾶ, ὄχι σκῶνομαι. Ποῦθε ἔρχεσαι ἐσὺ καὶ ποῦ πηγαίνεις ; Χρέμης.—Ἀπ' τῆ Βουλῆ. Βλέπυρος.— Πῶς ; Τελείωσε ; Τριώβολο ἐπῆρες ; Χρέμης.—Θὰ σοῦ τὸ πῶ, μὰ ντρέπομαι ποῖς δὲν τὸ θέλει τάχα ; καὶ ἄργησ' καὶ μοῦ μείναν ἢ τσέπες μου μονάχα. Βλέπυρος.—Καὶ ποῖό 'ταν τὸ αἶτιο ; Χρέμης.—Κόσμον πολὺν εὐρήκα, ὅσοι ποτέ, σὲ βεβαίω, δὲν ἔπρεπε στήν Πνύκα καὶ ἦταν ὄλοι κατάσπροι σὸ δέρμα πέρα πέρα, σὰν τσαγκαράδες ποῦ περᾶν στὸν ἴσκιον τὴν ἡμέρα Κί' εἶσαι λεπτὸ δὲν πῆραμε καὶ στρέψαμ' ὄλοι πῶσω. Βλέπυρος. (μετ' κομικῶς τραγικὸν ὕφος). Ὁ τριώβολο χαμένο ! ἐστ' ἄθροισμα καὶ ποῦ. κλάψε με καὶ πεθαμένο κλάψε με καὶ ζωντανό.

Τὴν ἔπαθα ! Καὶ δὲν μοῦ λές, ποῖς λόγος νᾶταν τῶρα ποῦ τόσον κόσμον μᾶζωξε στήν Πνύκα τέτοιαν ὦρα ; Χρέμης.—Ποῖς ἄλλος τάχα ; φαίνεται πῶς οἱ πρυτάνεις ὄλοι ζῆτανε γνώμες πῶς μισοῦν νὰ σώσουνε τὴν πόλι Μὰ ἕνα παιδάριο κομπὸ μετ' ὄμορφο καὶ σὰν τὸ γιόνι κατάσπροι ἀνέβη κί' εἶπε παστρικά πῶς πρέπ' ἡ πόλις νὰ δοθῆ εὐθὺς στὰ θηλυκά. Μὲ εἰζήτω ὑποδέχθηκε τοὺς λόγους του μεγάλα, ὄλος ὁ τσαγκαρολαός, ὁ ἄσπρος σὰν τὸ γάλα, κί' ἔβαλαν μόνον τῆς φωνῆς ὄσοι χωριάτες ἦσαν, καὶ δὲν τὸ παραδέχθησαν, καὶ κάπως τὰ ξυτίσανε. ἔκοβε δὲ τοῦ ρήτορα χίλια καλὰ ἡ γλῶσσα γιὰ τῆς γυναίχες, καὶ γιὰ σέ—οὐ τόσα κί' ἄλλα τόσα ! Βλέπυρος.—Τί εἶπε ; Χρέμης.—Πῶς ἡ γυναῖκα ἔχει νοῦ καὶ κομποδίνει τὸν παρᾶ, καὶ οὐτε ἔβγαλε καμμιὰ φουὰ ἀπὸ τὸ στόμα μυστικὸ κατὰ τὰ Θεομορφία, ἐνῶ ἡ εὐγενεῖς μετ' τὸ βγάζουμ' ἀπ' τὰ ὄρια.

Βλέπυρος.—Μὰ τὸν Ἐρμῆ ! σὲ βεβαίω κί' ἐδῶ δὲν εἶπε ψέματα. Χρέμης.—Ἐπειτα ἔστρεψε, ποῦ λές, τὸ λόγο σ' ἄλλα θέματα καὶ εἶπε πῶς δανείζονται τὸ μεταξύ τους χρήματα ρούχα, χρυσᾶ κοσμήματα, ποτήρια, δίχως μάρτυρες νὰ βρίσκονται μπροστὰ, καὶ μὲλ' αὐτὰ τὰ δανεικὰ κάμματα δὲν τὰ βιστᾷ ἐνῶ οἱ ἄνδρες πράγματα κάνουνε. λείει χειρίστα, καὶ τακτικὰ δανείζονται, μὰ δανεικὰ κί' ἀγύριστα. Λοιπὸν τί ἀπεφάσισαν μετὰ τὰ λόγια ἐκεῖνα ; Χρέμης.—Μόνον γυναῖκες ἄρχοντες θὰ γίνου στήν Ἀθήνα. γιὰτ' ὄλα τὰ παράξενα ἔχουνε γίνῃ τάχα, κί' αὐτὸς ὁ νεωτερισμὸς δὲν ἔγινε μονάχα. Βλέπυρος.—Κί' ἀποφασίσθη ; Χρέμης.— Τάπαμε. Βλέπυρος.— Κί' αὐτὲς, σὰν κυβερνήτες θὰ κάνουν τὰ καθήκοντα ποῦ κάνουν οἱ πολῖτες ; Χρέμης.— Ὅλα τελειωμένα. Βλέπυρος.—Καὶ πῶς ; σὸ δικαστήριον θὰ πάῃ αὐτὴ γιὰ μέν ; Χρέμης.—Μονάχα ἡ γυναῖκά σου γι' αὐτὸ ὑποχρεοῦται. Βλέπυρος.—Κί' ἀποφασίσθη ; Χρέμης.—Καὶ ἄλλο δὲν θὰ κάνῃς παρὰ μὲσ' σὸ σπιτάκι σου θὰ κάθεται νὰ κλάνη. Βλέπυρος.—Ἐκεῖνο ποῦ φοβᾷμ' ἐγὼ καὶ δὲν πολυσιμφέρει

εἶνε, μὴ ὅταν πάρουνε τοὺς χαλινούς σὸ χέρι μᾶς πιάουνε κί' ἀπ' τὰ μαλλιά... Χρέμης.—Γιὰτ' ; Βλέπυρος.—Γιὰ νὰ τοὺς κάνουνε κί' ἔχειν τὴ δ ο υ λ ε ι ᾶ... Χρέμης.—Κί' ἂν δὲν μπορούμε δηλαδῆ ; Βλέπυρος.— Φαί δὲν θὰ μᾶς δίνουε. Χρέμης.—Μὰ καὶ τὰ δύο τὰ πράγματα μισοῦν λαμπρὰ νὰ γίνουε, καὶ τὸ φεῖ καὶ ἡ δ ο υ λ ε ι ᾶ. Ἐμένα τί σὲ νοιάζει ; Βλέπυρος.—Ἐέρσις. σὰν γίνετ' αἰ μὲ βιά, περισσότερο κουράζει. Χρέμης.—Γεῖά σου πηγαίνω. Βλέπυρος.— Χρέμη μου, ἡ ὦρα ἡ καλὴ (Ὁ Χρέμης φεύγει δεξιόθεν, ὁ Βλέπυρος εἰσέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν του).

ΧΟΡΟΣ. Γυναικῶν μετμημφισμένων εἰς ἄνδρας εἰσέρχεται ἀριστοῦροδεν μετ' προφουλάξεως καὶ σπουδῆς.

Ἐβα, τράβα δρόμον ἴσο, μὴπως εἶν' κινένας ἄνδρας καὶ μᾶς πῆρε ἀπὸ πίσω ; Στρέψου, κάνε καὶ μιά γύρα, εἶνε πονηροὶ οἱ ἄνδρες καὶ φυλάξου κακομοῖρα. Νὰ το τῶρα καὶ τὸ σπῆτι, ποῦ ἡ Στρατηγίνα βγήκε, κί' ἐψήφισαν οἱ πολῖτες τὴν ἐφεύρεσι ποῦ βρήκε. Ἄς μὴ χάνουμε τὴν ὦρα νὰ προσμένουμε δὲν πρέπει, μετὰ ψεύτικα τὰ γένεια γιὰτ' ἂν κἀνὴ πῶς μᾶς βλέπει. ἕνας ἄνδρας τέτοιαν ὦρα,

ἢμπορεῖ νὰ τὰ τραβῆξῃ νὰ τὰ βγάλῃ ὄλα ἄρα ! Ἄλλὰ νὰ κί' ἡ Στρατηγίνα ἀπὸ 'κεῖ κοντοζυγώνει. Κάνε γρήγορα καὶ βγάλε τὰ μαλλιά ἀπ' τὸ σαγόν.

Πραξαγόρα εἰσέρχεται ἀριστοῦροδεν. Ἄϊπὸν, γυναῖκες, εὐγέ μας ! εἴχαμε καὶ δὲν εἴχαμε τὸ πρᾶμμα τὸ πετόχαμε.

Ἄλλὰ πετάχτε γρήγορα, γιὰ τὸ θεὸ τὰ χλαίνας μὴ σὰς ἴδῃ κανένας.

Βίλτε καὶ τὰ παπούτσια σας, καὶ τὰ κορδόνια λύστε τα, καὶ τὰ ραβδιά ἀφήστε τα.

Χορός.—Ὡς τῶρα δὲν ἐπτάθηκε μὲσ' τῶν γυναικῶν τὴ ράτσα ἀπὸ σένα ποῖδ καπάτσα !

Πραξαγόρα.—Περιμένετε λιγάκι, κί' ὅταν τὴν ἀρχὴ κρατήσω γιὰ συμβούλους θὰ σὰς πάρω καὶ θὰ σὰς χειροτονήσω, ὅπου μὲσ' στῆς φασαρίες τῆς ἀρχῆς καὶ στὰ δεινὰ, θὰ γενήτε παλληκάρια ποῦ δὲν γίνηκαν ξανά ! Ἡ Συνέχεια εἰς τὸ προσεχὲς μετ' τὴν θεωρίαν τῆς Πραξαγόρας πρὸς τὸν Βλέπυρον περί... π ρ ᾶ ξ ε ω ς κατὰ τὸν Νέον Νέμον.

Ὁ Σείνης μάγος μυρωδιές γιὰ τὰ ἀφράτα κάλλη ποῦ τρίχουν τὰ κορίτσα μας, κίθε κυρὰ μεγάλη, Μυρωτοπώλειον Σείνη στὸν δρόμον τοῦ Ἐρμου, Πι εὐμορφία τρελλαίνει κυράδες τοῦ σιμουῦ...

Ὅσοι δὲν εἴχατε κεφάλι καὶ τὸ κ ᾶ τ ω σ ᾶς πονεῖ Γιατρός ὁ Κεφαλόπουλος ἔχει μεγάλη Κλινικὴ Στὴν ὁδὸν Μουδῶν, πλησίον τοῦ Συναγματοῦ Εἰδικὴ ἡ θεραπεία, κυρίαί μου, τοῦ π ρ ᾶ γ μ α τ ο ς.

Τοῦ Βήχου τὰ ποδήλατα ἔχουν μεγάλη χάρι Κί' ὅποιος τὰ ἴδῃ τρελλαίνεται ἀμέσως γιὰ νὰ πάρῃ Ὁ Βήχος καλλιτέχνης εἰς τὸν Περιόβολον Βουλῆς Φριουτῆλ νικηλομένα ποῦ τὸ χάνει σὰν τὰ ἴδη.

Παρίσιοι ! Παρίσιοι ! ἴδου τὸ μυστικὸν Crème Mougeline Brillande στοῦ Σείνη τοῦ λοιπὸν Ἐμορφάει τῆς κυρίας καὶ τῆς κἀνῃ τοῦ σιμουῦ Ἐμορφάει, λεπτές, ὠραίες, μαγαζὶ ὁδὸς Ἐρμου.

Ἴτε πῆδες, ἴτε πῆδες, Ὁρολόγια νὰ ἴδῃτε Νὰ τὰ χάνετε κυράδες καὶ οἱ νέοι ν' ἀπορήτε Ὁ Σπυλιόπουλος λοιπὸν καὶ τοῦ Σταδίου δρόμος τοὺς φίλους ἐπίασε χαρὰ, τὸν Σεργιάδη τρόμος.

Ὀντόφωνα, Φωνόγραφοι, δὲν εἶνε κολοκύθια Μὲ μουσικὴ ἐξάστια. Ἄκοῦτε ; εἶνε ἀλήθεια Ὁδὸς Σταδίου μαγαζὶ, Τζοάννου τὸ μεγάλο 66 νούμερο, ποῦ δὲν ὑπάρχει ἄλλο.

Γάλα καὶ καθαριότης καὶ σαράντ' Λουκουμάδες Στὴν Στῶν τοῦ Ἀρδακίουοῦ διχως μολοκίους παράδες Ὁ Ἀποδοτιδὸς ἔχει Γαλακτοπώλειον τρέλλα ἄς τὸ λείει κάθε μέρα κάθε ἔμμορρη κἀπέλλα.

Χοροδιδάσκαλος ἴσχος εἶνε ὁ κ. Βασιλόπουλος ὁδὸς Λέκα. Τελεία ἐκμάθησις ἐντὸς 10 ἡμερῶν. Τὸ Φλέρτ' ἐστὸν συσταθεῖς τοῦσφιλουτου

Εἰς τὸν λεβενταθῶπου, τοῦ ἀσκή, τοῦ Αἰ Χαζην-μπασα Τσελεπῆν κῦρ Κώστας Βλάχου (Κουρουπιώτη) τὸ χάνι σ' τὸν Σταδίου-τῆς Ἀγίας Ποραδκευῆς εὐρίσκειτ' ὄνδ' ἀριστοτερον ρηγινην, Διάλυσι ! ὁ ΚΥΡΙΑΚΟΣ εἰς τοῦ ΣΤΑΔΙΟΥ τὴν ὁδὸν γιὰτὶ τὸ σπῆτι χάλιασε θὰ βροῦμε πῶς καλὸ. Μισοτιμῆς ἡ μυρωδιές—κί' ἡ ἄλλαις εὐμορφίαις.

Ὁ "Σύλλογος τῶν Κερατάδων," συζητῶν περὶ τῶν κεράτων τοῦ Μεφιστοφελούς εἰς τὴν παράστασιν τοῦ "Φάνουσι,,"

(Στὸ Ταξειδί)

Ἡ ΕΠΙΒΑΤΙΣ. Μὰ πῶς συνέβη, κύριε πλοίαρχε, καὶ ἐνανάγησεν ἡ « Ἐλπίς » ;

Ὁ ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ. Ἐξ ἀδεξιότητος τοῦ πλοίαρχου, κυρία μου, ἔπεσε ἔξω τὸ καράβι. Ἐὰν ἤμην ἐγὼ πλοίαρχος καὶ ἐταξειδεύατε σεῖς μαζί μου, εἶμαι βέβαιος ὅτι ποτὲ δὲν θ' ἀφίνατε νὰ πέσῃ ἔξω ἡ δική μου ἡ... ἐλπίς...

(Ἦς Χειραφετήσεως)
 Θεέ μου ! τίποτ' ἄλλο δὲν γυρεύω
 ἀντὶ ἐγὼ νὰ τὸ καββαλικεύω
 κάνε τὰ δύο μου πόδια πειδὲ μεγάλα
 νὰ μοῦρῶθῃ μιὰ φορὰ κ' αὐτὸ καβάλλα !

Ὁ ΙΑΤΡΟΣ.— Σὰς πονεῖ διὰν πιέζω ἐδῶ ;
Ἡ ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ.— Αὐτὸ ἐξαγοῖται, γιατρέ. Ὅταν μὲ πιέζει ὁ ἐξαδελφός μου, μὲ πονεῖ ἀπ' ἐμποδός.